

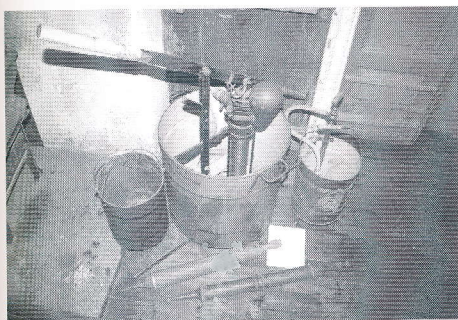
Håtuna - Håbo-Tibble Brandkår

Källor

Brandhistorik 6 av Sven Harrysson sid 323 – 325

Nedlagda brandkårer

Håtuna brandkår

Gammal brandutrustning

Håtuna är en liten plats i Uppland. Den 20 augusti 1933 sammanträdde Jean Malmström, Håbolund, lantbrukare Bartelsson, Bälby, godsägare Sven Kyhlberg, Skällsta och Edwin Hedin, Norränge. Herrarna hade varit på en brandkårsuppvisning i Vattholma. Man beslöt att bilda Håtuna-Håbo-Tibble frivilliga brandförening. Det tillkom en interimsstyrelse, Edwin Hedin blev ordförande. Drygt en vecka senare samlades intresserade från de olika rotarna i Håtuna och Håbo-Tibble. Mötet ägde rum i kommunalrummet. Fredrik Kyhlberg höll föredrag om bildande av brandkårsföreningar.

Man kom fram till, att det behövdes en brandkår i varje socken. Brandkårerna skulle finnas i Håtuna och Håbo-Tibble. En förfrågan ställdes till Uppsala Brandstodsbolag om, att få en motorspruta. Den 18 september utsågs Sven Kyhlberg till brandchef, vice dito blev folkskollärare Bergkvist. Kårens första brandbil var av 1923-års modell. Bilen var utrustad med mässingshuv och träekrar. Den kom upp i en hastighet av 90 km, detta gällde i nedförsbacke. Premiärutryckningen gick av stapeln den 2 maj 1934. Det brann i Söderby, Odensala.

Chevrolet HS

Eldsvådan blev häftig, gården nedbrann. I juni samma år ryckte kåren ut till Torslanda. Även Knivsta brandkår kom till platsen. Med förenade krafter begränsades elden till hönshuset. Brandchef 1940 var Karl Gösta Bergkvist. Kåren bestod av 5 man, alarmeringen skedde genom telefon. Utrustningen utgjordes av en Chevrolet, API-spruta om 600 ml, 750 m 63 mm slang, 6 skarvstegar å 2.5 m, Brandklipparen och 2 rökmasker. Vattentillgången var Mälaren, brunnar och 2 bäckar. Det brukade vara fyra brandövningar om året. Släckningsområdet omfattade Håtuna socken.

Det anordnades fester vid Varpsund för, att få in pengar till verksamheten. En gång brann det i Sigtunaskolan, då hade Sigtunabrandmännen lagt ut slang från sjön. Men man fick inte igång motorsprutan. Då lånades Håtunakårens spruta. Brandmännen från Håtuna erhöll 2 kr i timmen, detta retade upp brandmännen i Sigtuna. De fick bara 1 kr i timmen, men nu kom en liten byakår och tjänade det dubbla. Sven Kyhlberg blev sedermera brandchef i Borlänge och kallades för "Sprut-Sven." Efter kriget sålde Edwin Hedin den första brandbilen för en summa av 100 kr.

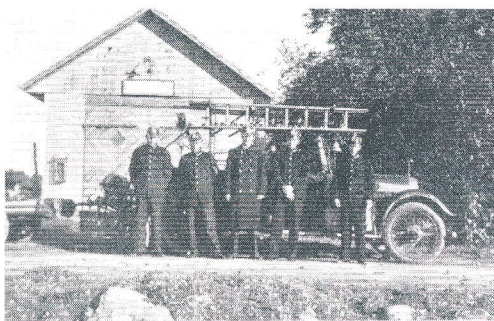

40-årsjubileum 1973, fr.v Georg Eriksen, Karl-Erik Höglund, Verner Eriksson, Karin Hedin, Sven Kyhlberg, Johan Hedin, Karl Sundell och Gunnar Höglund

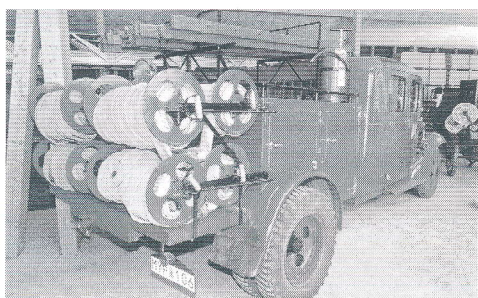
Ladugården på Öråker eldhärjades, kalvar innebrändes. Brandkåren larmades till en eldsvåda vid Venngarn, sprutan strejkade. Det utbröt ett flertal ladugårdsbränder under årens lopp. Vattentornet i Brogård eldhärjades, det var 20 minusgrader ute. Brandmännen fick ett besvärligt släckningsarbete, slangarna frös för dem. Man tvingades dra slang en hel kilometer. Den sista utryckningen för Håtuna brandkår ägde rum den 17 maj 1984. Larmet gällde en skogsbrand i Sätterviks hage. Vid det tillfället gick tankbilen sönder. Brandstationen står fortfarande kvar och minner om det som varit.

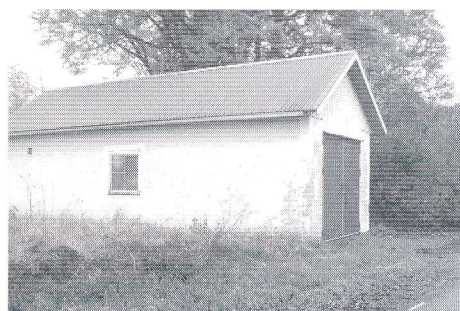
Karl-Gösta Bergkvist

Brandmän på 1930-talet

Ännu en bild på den gamla Chevroleten

Brandstationen

Brandförsvar i Håbo-Tibble

Det är inte mera än cirka 5 km mellan Håbo-Tibble och Håtuna. 1901 fanns det en brandstodskommitté i Håbo-Tibble. Man utsåg brandrotemästare till de olika rotarna. Den frivilliga brandkåren bildades samma år som grannen Håtuna, nämligen 1933. Till brandchef utsågs handlanden Jean Malmström. Under 1938 begärde brandchefen ett anslag på 1.300 kr. Detta för uppförande av ett spruthus. 1940 hette vice brandchefen Verner Eriksson. Utrustningen bestod av en Chevrolet, bogserbar API-spruta om 600 ml, 600 m 63 mm slang, Brandklipparen, 2 rökmasker och 4 skarvstegar. Vattentillgången var Mälaren, dammar och brunnar.

Brandmännen alarmerades via telefon-och brandlur. Släckningsområdet omfattade Håbo-Tibble socken. 1947 antogs en brandordning. Vid denna tidpunkt utgjordes brandkåren av brandchef, 2 vicechefer, 6 brandmän plus reservbrandmän. Samt för skogseldsläckning 12 beredskapsmän. Det anskaffades 400 m 63 mm slang. API-sprutan var 14 år gammal och hade reparerats flera gånger. Till brandsynemän för 1948 utsågs Verner Eriksson och Abel Rundlöf. 1950 fyllde Jean Malmström 60 år, Håbo-Tibbles brandmän överlämnade en silverurna. Sture Öberg började som brandman 1955, han berättar.

Val
av
Brandrote-
mästare

Skötsel av kommunal slämma
i Håbo-Tibble förväntad 27 Dec 1901.

§ I

Förklats. och debiteringslängden för 1901
granskades, godkändes och underskrevs.

§ II

Ledmöten i brandstodskommittén äro val-
des samt underskrevs som ordförande samt kyp-
kårens J. A. Barthelson, Handl. H. Ekström,
Henny Larsson, Gustaf Malmström med Inga
E. Ranting, Berglöf och Prof. C. E. Lindberg som
suppleanter.

§ III

För brandrote mästare valdes:

i Kypby rote av C. E. Lindberg i Bälby som tygar i Skrämså rote,
Bälby " C. E. Lindberg i Skrämså, " Alby " "
Alby " Hagt. Lindström i Håbo, " Kypby " "
Skrämså " Hagt. J. Ekström i Håbo, " Bälby " "
Tälgeby " Hagt. J. Eriksson i Håbo, " Tälgeby " "
Tälgeby " Prof. C. E. Lindberg i Tälgeby, " Håbo-Tibble " "

Kommunstämmaprotokoll från 1901

Jean Malmström

”Jag var 24 år gammal när jag gick med. En av mina grannar var med i kåren. Han tyckte att jag också skulle bli brandman. Vi var nog inte flera än 5-6 man i brandkåren. Det var inte så lätt, att få tag på folk. Brandchefen hette Verner Eriksson. Vår personliga utrustning var hjälm, stövlar och overall. Vi hade en tankbil med dubbelhytt. Brandmännen larmades genom telefon. Det utgick en liten ersättning för vårt arbete. De flesta i brandkåren var bönder. När larmet gick brukade fruarna rusa ut och säga till sina män. Kommer ihåg att det fanns några gasmasker.

Brandövningarna hölls under sommaren. Det var dock inte på bestämda dagar, det kunde bli när som helst. Jag var med på ganska många villabränder, men ingen där människor innebrändes. Det tog sin lilla tid för oss, att rycka ut. Håbo-Tibble var en bondbygd, en del gårdar låg en bra bit från brandstationen. Ibland hade vi övningar tillsammans med kåren i Håtuna. Ett flertal skogsbränder orsakade utryckningar för brandkåren. Det hände att tåget tände utmed banvallen. Som väl var inträffade mestadels mindre skogsbränder. Jag ryckte aldrig ut till någon soteld.

Däremot blev det gräsbränder för mig. På våren inträffade en hel del sådana, sommargästerna slarvade med elden. Man brände ris och annan bråte och tappade kontrollen över detta. Djur innebrändes vid ladugårdsbränder. Minns också att vi hade en brand i ett svinhus, grisar dog. Håbo-Tibble brandkår lades ned kring 1980. Jag var med fram till slutet. Att vi försvann berodde på ekonomiska skäl och att det inte var så många utryckningar. Det hölls en avskedsfest på Stadshotellet i Sigtuna. Den gamla brandstationen står kvar ännu.”

Brandstationen

Brandkårens 40-årsjubileum, tv Sture Johansson, Håtuna, Sture Öberg och Stures fru Siv